

۲۰۱۷/۰۷/۱۹

عارف عباسی

قهرمان قلبی، رئیس جمهور توهینی است به مؤسسين ما!

منبع: Washington Post

نویسنده: Eugene Robinson

مترجم: عارف عباسی

این مضمون که به تاریخ ۴ جولای ۲۰۱۷ در بخش نظریات روزنامه واشنگتن پست به نشر رسیده بود، از دو لحاظ مورد علاقه من قرار گرفته به ترجمه آن اقدام نمودم.

اول- علی الرغم تحديات، استهزاء، ستیزه جویی های خود خواهانه واتهامات بی مورد رسانه های معتبر و غیر وابسته آمریکا در این برهه حساس تاریخی کرنش نکرده، رسالت خود را در صیانت آزادی بیان تا هنوز به همان قدرت و صلابتش حفظ نموده اند.

دوم- چگونه یک رهبری بی تجربه و بیگانه با اصول و عنعنات دیپلماسی نقش آمریکا را بحیث یک قوت بی همتای نظامی و اقتصادی در صحنه بین المللی در موقف رهبری آسیب می رساند.
متن مضمون:

صحه گزاران اعلامیه آزادی آمریکا تا حد فزون اشخاص ثقه و کامل نبودند. تاماس جفرسن Thomas Jefferson و یاران جنوبی اش با اعلام "بشر همه مساوی خلق شده اند" در قطار ریا کاران قرار گرفتند در حالی که هرکدام صدها طفل، زن و مرد را بحیث غلام در تصاحب داشتند.

جان آدامس John Adams آزرده خاطر و مناقشه آمیز بود، و قتی لایحه تحریک آشوب گری و بغاوت را تصویب نمود انتقادات خود را بر حکومت وارد نموده جان هنکاک John Hancock را متهم به ثروت اندوزی از راه قلچاق نمود و بنجامن فرانکلن Benjamin Franklin بگونه مرد کهن ناپاک خوانده شد.

علی الرغم همه، ایشان اصولی را بنیان گزاری نمودند که بعداً تدوین گردیده در قانون اساسی و قانون حقوق Bill of Rights گنجائیده شده و همه خلاء ها را پوشانیده است. در این لحظات بهت انگیز تاریخ ما، نهایت سود بخش است که بخاطر داشت که اندیشه ها و مؤسسات و اندوخته های آمریکا به مراتب قوی تر و ماندگار بوده به مقایسه به خود پیچیدگی رهبران ما.

من این لحظات را بر بنیاد دلایل آشکار بهت انگیز و عجیب می خوانم، طوری که تاماس پین Thomas Paine در دسمبر سال ۱۷۷۶ گفت: "این زمان هایی است که روح آدمیت را در آزمون می کشاند."
ما رئیس جمهوری داریم که نه فهم و دانش و نه احترام به معیار های دموکراسی آمریکا دارد.

اشتباه نکنید: دونالد ترامپ Donald Trump گمراه است. هیچ ذاتی چون او در تاریخ امریکا تبارز نکرده که برای آن ما مشکور باشیم.

بی تجربگی های ترامپ خارق العاده است؛ او یگانه رئیس جمهوری است که نه در حکومت و نه در اردو خدمت کرده، این ضعف او در نابخردی اش در امور نصب العین و طرز العمل بطور مضاعف افزوده است. خصائل او فقدان تفحص، ناتوانی در تمرکز و عدم مسئولیت بیش از حد است. او از اعتراف به نارسایی هایش ابا می ورزد چه رسد به تلاش در جهت اصلاح آن. معتاد بودن به جنون افراطی مدح سرایی و چاپلوسی، خصلتی که آن را جورج واشنگتن George Washington قهرمان اصیل مردود شمرد.

ترامپ یک قهرمان تقلبی بوده وابستگی اش با حامیان به تار خام و عده هایی که خود نمی داند چگونه بسر رساند آویخته است. چون بسی از کسانی نیرومندتر قبل از وی، از لحاظ سیاسی او در ستیز های خود آفرین خودش را تبارز می دهد از گاه آدمک می سازد، حلقات بی سر و صورت می آفریند، میزبان های تلویزیون های کیلی، مسلمانان، مکسیکویی ها و افراد و جمعیت های غیر موجود را با یک "جنگ تخیلی کرسمس" می کشاند. چه مستبدین و مطلق العنانان همیشه برای خود دشمن می تراشند و برای تبارز خود به آن نیاز دارند. خود خواهی او چون گلهای نظیف و نازک کرما به ها به وزش اندک ترین نسیم انتقاد در معرض فناه قرار دارد.

مؤسسين متوجه نارسایی ها و معایب خود بودند و طرح هایی ریختند که جلو خود کامگی و سرکشی رؤسای جمهور را بگیرد. دوره ریاست جمهوری را به چهار سال محدود گردانیدند توازن قوا را توسط نظارت و مراقبت قوای مقننه و قوای قضائیه تأمین نموده و تعلیق را بحیث آخرین علاج تجویز نمودند. ریاست جمهوری ترامپ توجه ما همه را بسوی مکلفیت های قانون اساسی ما معطوف می گرداند.

نقش تبعه بودن با تبارز اراده قبولی و یا رد آن در صندوق های رأی – بشمول متیقن بودن که از رنج های توده بطور سلیقوی و غیر منصفانه توسط محدودیت های ورق های رأی دهی و یا معدوم گردانیدن حق رأی دهندگان توسط دو حزب چشم پوشی نگردد. مسرت آفرین است که ایالات سرخ در مخالفت با سرنای ترامپ در مورد "تقلبات در رأی دهی" و ایجاد کمیسیونی برای تهیه لست دقیق و ثقۀ رأی دهندگان کنار ایالات آبی ایستاند. احتمالاً در آینده یک حکومت قابل اعتماد این مغشوش بودن افکار عامه را با اقدامات اصلاحی در امور رأی دهی رفع خواهد نمود ولی حکومت فعلی قادر به آن نیست.

کانگرس امریکا باید قدرت خود را در نظارت و دیده بانی بکار بگمارد. یکی از دلایل اجماع صحه گزاران «اعلامیه» در فلادلفیا تعهد سپردن به صیانت «زندگی ما، سرنوشت» بخت" ما و شرافت و افتخار مقدس ما» بود. در داعیه آزادی متوجه گردیدند که قدرت شاهی و علایق استعماری انگلیس آلوده با فساد بود.

ما حالا رئیس جمهوری داریم مالک امپراتوری پهناور تشبثات اقتصادی که حاضر به انحلال آن نشده توسط اعضای خانواده اش اداره می گردد. که باعث خلق هزاران امکان تضاد علائق گردیده.

ترامپ خندق را عمیق تر ساخت به عوض خشک ساختن (تصفیه) آن. کانگرس وظیفه دارد که درون این زباله دانی را بیالد.

علاوتاً کانگرس باید به ترامپ اذعان دارد که تحت هیچ نوع شرائط غیر متیقن هرگونه تلاش وی در مداخله و ایجاد موانع در تحقیقت مربوط مداخلات روسیه در امور انتخابات ریاست جمهوری سال ۲۰۱۶ توسط وکیل

«مشاور خاص» Robert S. Muller III عواقب بس وخیمی در قبال خواهد داشت. به ترمپ فهمانده شود که عزل Muller بلا درنگ زمینه تعلیق او را فراهم می گرداند.

قضات ستره محکمه در عین حال باید دوسیه امریکا علیه نکسن را مرور کند که نکسن به استرداد تیپ های قصر سفید وادار گردید و هکذا قضیه «بوش» علیه «ال گور» را مورد مطالعه قرار دهد که منجر به محاسبه دوباره ۲۰۰۰ رأی در فلوریدا گردید.

هر دو حالاتیست که محکمه به درستی از فیصله در مورد این که کی به کرسی ریاست جمهوری تکیه زند اجتناب ورزید، مگر انتخاب دیگری جز اتخاذ تصمیم و فیصله نداشت. بعید از تصور نیست که تخطی ترمپ از قانون اساسی یک بار دیگر دست محکمه را اجباراً نیدخل خواهد ساخت.

چهارم جولای روز نا امیدی نیست، اما بخاطر باید داشت که نظام ما ولو که زمینه تبارز شارلتانی چون ترمپ را فراهم ساخت نیرومند و تحمل پذیر است.

آخراً امر او با رأی مردم بیرون پرتاب خواهد شد و بیرق ما مزین با ستاره ها و خطوط مشعشعش به اهتزاز خواهد بود.

پایان

